

[Poulsgaard]

skælde ud på ham. Ja, ja, det kan siges på mange måder.

Lad mig tage fat på hr. Kaj Hansen først. Det er ganske rigtigt, at jeg har sagt mange gange, at vi drukner i papir. Vi får 600 kg, og det er der ikke én der kan nå at læse og sætte sig ind i. Men vi skal jo stadig væk læse det, hvad enten vi får de sekretærer eller ej. Hvorfor får vi så mange kilo papir? Er det ikke, fordi man har en fuldstændig lovmani, fordi man vil gribe ind og regulere? Man skal ordne alt muligt over lovparagrafferne i stedet for at overlade det til den enkelte medborger selv at finde ud af det. Ved en fornuftig lovgivning ville den dyngede af papir også gå ned.

Hr. Ole Olsen sagde, at jeg tilsvinede andre partier. Nu synes jeg nok, det var tilsvining af hr. Kaj Hansen at sige, at mit indlæg var en røst fra graven eller fra fortiden. Hvis der er nogen, der er blevet tilsvinet både i dette ting og uden for, så er det fremskridtspartiet. Jeg har aldeles ikke forsøgt at tilsvine nogen som helst her i dag. Jeg har bare sagt nogle sandheder, sådan som jeg ser det. Jeg er sådan en almindelig mand, som hr. Ole Olsen så gerne vil tilgodese, men så, når jeg siger nogle sandheder, så kaldes det tilsvining.

Til hr. Melchior vil jeg sige: det er rigtigt, at vi har 120 mødedage om året herinde, men der er 365 dage i året. Så kunne hr. Melchior bruge nogle af de andre dage til at læse og finde ud af det og arkivere, hvis det kniber så gevaldigt med det.

Formanden:

Jeg ser helst ikke, man er alt for personlig.

Poulsgaard (FP):

All right, hr. formand.

Hr. Melchior sagde også, at det var mindre troværdigt, hvad jeg sagde. Sådan tror jeg det blev udtrykt. Jeg var fyldt med løgn, sagt på rent dansk. Det er jeg ikke. Sagens kerne er simpelt hen, at dengang vi diskuterede det i 1976, da sagde hr. Melchior, at han ville fremkomme med et lovforslag. Heroverfor er det jeg har påpeget, at hr. Melchior ikke er fremkommet med noget lovforslag.

Hvordan hr. Melchior kan få den danske krone, der er blevet devalueret to å tre gange, til stadig væk at holde, ja, det forstår jeg

godt nok ikke; jeg må nok have en sekretær til at forklare mig det.

Formanden:

Jeg vil gerne give korte bemærkninger, men det skal være om forslaget, ikke personlige bemærkninger til de andre talere.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Når hr. Poulsgaard taler om papirdynger herinde, så må jeg sige, at der er et parti, der har bidraget mest til disse papirdynger i folketinget. Det er fremskridtspartiet. Prøv at tale med din gruppe om det.

Formanden:

Vi kan ikke blive ved med de korte bemærkninger, men en enkelt kan tillades.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg skal love formanden ikke at være spor personlig. Men når der bliver refereret til, hvad jeg udtalte i 1976 vedrørende folketingsmedlemmernes løn, så må jeg oplyse, at i 1976 – i årets samtlige 366 dage – var jeg ikke medlem af dette ting, så det kunne være, der er noget galt med arkiveringen hos hr. Poulsgaard, enten i hjerneboksen eller på kontoret.

Når der tales om lovmani, synes jeg, vi er inde på noget meget interessant. Hr. Poulsgaard lagde nemlig til grund, at der er for meget at læse, fordi der gives for mange love. Jeg tror, hr. Poulsgaard tager fejl. Vi ved, at der skal større forberedelse til at holde en kort tale end til at holde en lang tale. Jo grundigere noget er forberedt, jo kortere vil det kunne udtrykkes. Det kunne meget vel tænkes – og megen administrativ erfaring tyder på – at det er således, at der er for mange love, fordi der er for lidt forståelse og for få konsekvensberegninger og for lidt sammenhæng i det, der foretages. Jeg tror nok, jeg har så megen administrativ erfaring og også organisationsmæssig erfaring, at jeg vil sætte mit udsagn op imod hr. Poulsgaards og sige, at det højst sandsynligt ikke bare ville indebære en almindelig kvalitetsforbedring – ikke mindst netop hvad angår sammenhænge og konsekvensberegninger – men